

(Sunget ved en Dyrskuemiddag i Lysted i Jylland.)

Mel.: Jens Vejmand.

Dem spanter hjit bag floven Saa spæntlig og saa rank, Mens Solen ler paa Himlen, Og Hjorden skinner blank! Na jo, det er Per Vonde, Nu tender jeg hans Gang, Hans raske skit med Raffen Og saa hans muntre Sang.

Han bor just her i Byen, Og er min gode Ven; Naar Aftenstunden kommer, Li Per jeg lifter hen. Saa snakker vi fornuftigt Om J. C. og om fler. Om Landbrug, Kirke, Skole Og meget, meget mer.

For det er netop Sagen: Per Vonde ved Vested, Hans Verden rækker længre end ud til Byens Led. Han ved, hvor han vil siemme, Han ved, hvad han vil tro, er altid paa den Side, Hvor Livet helst vil gro.

Bedriften den skal passes, Og her bli'r intet svart. Per Vonde selv gaar forrest, Vefiemmer Tid og Part. — Men latter det mod Aften, Da gaar Per Vonde ind; Ved Vogen og Kvinden Han kvaeger glad sit Sind!

Han kom forleden Morgen Til Skolen med sin Dreng, En Purl, der var hans egen, Han sa'e: "Per De kun streng; Men lær min Dreng at elffe, Svad der er smukt og rent, Saa rammer Skolemaester, Svad jeg har tænkt og ment!"

Og falder Kirkefloven En Søndag Morgen blidt, Hvem ser jeg da at vandre Ad Vejen let og frit! Na, jo, det er Per Vonde med Følge fra sit Hjem, Og alle søndagsglade Gaar Kirkevejen frem!

Se, saadan er Per Vonde! Sid mange var som han, Da kom der lyse Tider For Danmarks Folk og Land! — Men Gud ske Lov, der er dog En Hof, der ligner Per. Og vil os Lyften seje, Der end kan blive fler!

Ulykker i Luften.

En lang Række Reddyrninger.

Søndag den 3. Juli blev en Ulykkesdag for Flyverne baade i England og i Frankrig; i Reims styrte den franske Flyver Charles Wachter ned og dræbtes, og i Wolverhampton og Hurlingham styrte de samme Dag ikke mindre end 6 Flyvere ned fra temmelig store Højder; men her skete der dog ikke nogen alvorlig Ulykke.

Fra Wolverhampton meddeles, at det hele Dagen havde blasket og regnet, og den store Tilskuermængde, der havde indfundet sig for at overvære Begyndelsen paa det der arrangerede store Flyve-Meeting, var dibt klippet over, at slet ingen af Flyverne vovede sig op. Men hen paa Eftermiddagen bedredes Været, og nu gik den en Flyver efter den anden til Vejs.

Cecil Grace var den første, der styrte ned; han havde fløjet i ca. 3 Minutter, da hans Motor pludselig svigtede netop i det Øjeblik, da han var ved at foretage en Vending lige over Tilskuernes Hoveder. Et Par Sekunder var alt Skral og Forvirring; men Grace klarede Situationen ved resolut at fætte Skurken lige ud og lande paa en Mark uden for Tilskuerspladserne. Hans Maskine tog herved en Led Stands, men selv slap han fuldstændig uskadt fra det. Publikum talte ham for hans Aandsnærværelse med begejstrede Ovationer.

Lidt efter blev en Vierot-Endeliker, der styredes af Radeln, grebet af et Vindstød, der vendte op og ned paa Maskinen, saa den styrte til Jorden og knustes, mens Flyveren reddede Liv og Lemmer ved i sidste Øjeblik at springe til Siden. Doglois, som derefter steg op, maatte

haardt mod Jorden, at Maskinen tog betydelig Skade, men han selv fik ikke en Skramme.

Bed Øttetiden om Aftenen steg Graham White, Gibbs og Kolls samtlig op til en Kapflyvning, og de fløj nu flere Omgange rundt, mens snart den ene og snart den anden var forrest. Da kom der pludselig noget i Vejen med Gibbs Motor, og han styrte ned fra en Højde af 100 Fod; men ogsaa han slap heldigt fra det; han fik kun ubetydelige kvæstelser, mens Maskinen blev ødelagt.

Samme Dag afholdtes der i Hurlingham en Kapflyvning mellem Valloner, og en af de 6 deltagende Valloner "Witch of the air" med Kapitajn Baitland og en ung Mand ved Navn de Mowbray Bellairs om Bord, maatte paa Grund af Uvejrret gaa hurtigt ned i Nærheden, af Nordhøjen ved en Landsby tæt udenfor Grænsen mellem Hjemmens Munding og Medway. Derved styrte de begge Luftskibe ned i en Mose, men de faldt altfaa blødt og tog ingen Skade.

Ganfle anderledes alvorligt gik det til i Reims paa den første Dag af Flyveugen der, Aarets vigtigste og interessanteste Flyveøvelse. Her var den franske Flyver Charles Wachter steget op med sin Antoinette Endeliker, og han var efter at have fløjet et Par Omgange naaet op til en Højde af 150 Meter. Da skete Ulykken. Det er endnu ikke opklaret, hvad Aarsagen var; men man saa pludselig Maskinens Vingler bøjes opad, og i næste Øjeblik faldt Maskinen ned mod Jorden. Den blev fuldstændig knust, og da man fik Vagter trukket frem, var han død; hans Ansigt sad i et blodigt Rød og var ganske uendeligt, hans Bryst var knust og Arme og Ven var brækkede. Alle Flyvninger blev derefter indstillede for den Dag.

Masjen og den enkelte.

Efter Andrew Carnegie i "Morgen".

Stude Socialdemokratiet gøre sine Teorier til Virkelighed, maatte det først forvandle Menneskene; thi Naturen tillader ikke Vished mere end lufttomt Rum. Ikke to Græsstraa ligner hinanden, og jo højere Livsformerne er, des større er Forskellene.

Hvor lidet ligner Børn hverandre; jo mere Intelligens, des stærkere udpræget Forskel. Flyttede man to Familier til samme Bosted, i lige Hus, paa lige Jord og Grund og gav dem lige store Indtægter, saa vilde dog ikke Forskellen mellem de to Familier forsvinde, men blive større Dag for Dag, og det endnu mere hos deres Børn. Dette kan ingen Statslov forhindre. I den lige Form i Dag vil der allerede i Morgen være opstaaet Afvigelse.

Allerede ved Fødselen maatte det ene Menneske være et Duplikat af det andet, hvis Socialismen skulde tænke paa at faa indført Vished i Levetsættet. Ikke hos nogen andre Væsen er Forskellen saa stor som hos Menneskene, som repræsenterer det højste og mest udviklede Udviklingsstadium.

Nationalismen kan vi dele i lige Dele mellem alle; men vi kan ikke sikre de enkelte lige store Indtægter eller tvinge dem alle til at leve paa samme Maade. En Uge efter Fordelingen vilde der findes Tusinder af fattige, som tiagede om et Stykke Brød, og det sidste vilde blive værre end det første.

Den revolutionære Socialisme har til Forudsætning en ganske anden menneskelig Natur end den virkelige. Derfor lønner det sig næppe overhovedet at befatte sig med den. At indføre den socialistiske Statsform er lige saa umuligt som at opretholde den, saa længe der ikke er vokset en ganske ny Menneskeslag frem af Jorden. Først naar Socialismen har opnaaet dette, behøver vi at se nærmere paa den, ikke før.

Men endnu har alle Mennesker deres eget Liv, og saadan er Naturens Orden ogsaa i Plante- og Dyreriget. Være ved Udvælg og ved Udvikling af en Sværgenhed, ved en saa stor Afvigelse som muligt fra den almindelige Type dannes højere Arter. Hos Barbarene var den stærkeste den første, senere i Civilisa-

tion i vænnerepoens Øjeblikke paa der kun nogle faa Mærkspale igen efter dem, hvis Arbejde og Eksempel har løst Menneskeheden til dens nuværende Højde.

Ikke Vished, men den mangfoldige Forskel har skabt dette Fremstredt, og kun ad Forskellens Vej kan Menneskeheden fortætte sin Marsch opover. En Undtagelsesnatur maa kunne bevæge sig frit i alle Retninger, maa finde Vejledning til at bruge sine overordentlige Evner for at naa de Maal, som er sat for alt, som lever og rører sig. "De mest stiftes Overlevelse" betyder ikke andet, end at de Planter, Dyr eller Mennesker, som rager op over det jævnlige, bliver de drivende Kræfter som befrugter alt.

De store Lærere og Lovgivere, Digtere og Statsmænd, Opfindere og Opdagere er det, som fører den store, jævne Masse fremad og opad. Mellem Shakespeare og et jævnligt Gennemsnitsmenneske gaaber en lige saa stor Kluft som mellem Kulturmenneket og den vilde.

Fallet paa de virkelig fremragende Genier, som siden Sittoriens Begyndelse har været bestemmende Indflydelse paa Menneskeheden, er ikke stort; de funde tælles op paa nogle faa Vægge. En enkeltsten til Kulturrens store Bygning er der vel mange, som har lagt; strengt taget giver jo enhver, som udfylder sin Plads i Livet nyttigt og ordentligt, sin lille Skarv til det almene Vel.

Det eneste, som Undtagelsesnaturer trænger til, er Frihed, fuldstændig Frihed til selv at vælge deres Gerning og til at leve deres Liv paa deres egen Vis. At indføre Friheden, vilde kun da være paa sin Plads, naar ubegrænset Frihed for en enkelt fattede de andre Frihed i Fare.

Men under de nuværende Forhold, som giver alle en Mulighed til selv at vælge deres Livsvej, kan enhver følge sit Hjertes Raad. En fattig Udvikler fornemmer en højere Stemme i sit Indre og bliver en Gesandt for de store Digtere, idet han gør Litteraturens Mesterværker tilgængelige for den store Masse. En Forpagter ser bag floven sin Genius, og paa dens Bud forlader han Menneskenes kongerige, bejler ærlig Fattigdom, slaar hyllet Fremhed til Jorden og hilser, hvilende ved Naturens Bryst, alt, hvad der lever som sine Hæller. En ung Mand følger sin Stjerne i Stedet for at sidde rolig paa sin Gaard; han viser Verden Loven om Ungedekraften, som gementrænger hele Universet. To engelske Unglinger fandt efter aarelangt Arbejde det Ord, som bragte Orden i Raos, Ordet "Udvikling", det, som siger, at Mennesket ikke — som man før havde troet — var funket ned fra en Højde, men at det har stræbt højere og højere.

For fire Hundrede Aar siden sølte en ung Skotte kaldt sig til at lægge det første Sødehorn af Demokrati i England og udvandre den Grundfæstning, at al Magt stammer fra Folket, og at Kongerne kun saa længe har Folket bag sig, som de arbejder for Folkets Vel. Gyretype Aar efter sølte en af hans Elever en hellig Pligt til at fortsætte det begyndte Arbejde. Da kong Jakob spurgt ham, om han ikke holdt det for Synd at sætte sig op mod Herrens salvede, svarede han kongen: "Menneske, du er ogsaa kun et ringe Rædsel for Gud!" Og saa lyttede Aar senere igen kom en fattig Skriver som den, England kan takke for sin Regeringsform.

Sønnen af en fransk Garver ser sin Bestemmelse og vier sit Liv til den at befri den frugteligste af alle Engdomme og formindste Udelighedskædet. En genuin Bærfarbejder har den guddommelige Tid i sig; han ser nye Verdenser bag Havene og opdager dem. En fattig Student faar Lov til at se gennem et Teleskop; han lærer Menneskene en ny Opfindelse af wort Planetsystem. En tysk Bogtrykker lærer opfinder under sin Stræben for at hæve sin Kunst de bevægelige Døper og gør derved Danneken til Almen-eje.

En skotsk Maskinist, som før havde lavet alle Slags Smalting til daglig Brug, vier sit Liv til Problemet om den latente Varme i

En Ingeniør ser en af de Muligheder, som ligger i Dampmaskinen, og skaber Dampskibet. En anden rykker, ved at opfinde Lokomotivet, Rødbene nærmere sammen. En Bogtrykker lærer i Philadelphia faar Besøg af sin Genius og river Øjnet fra Himmel. En ung Mand følger et hemmelighedsfuldt Raad og skaber traadløs Forbindelse mellem Berdensdelene. Et amerikansk Telegrafbud opfinder Dobbeltledningen, brugbart elektrisk Lys, Fonografen og mange andre Undere. En skotsk Maskinist opfinder Stenluftgasen og oplyser Menneskenes Guse.

En Dyster opdager efter aarelangt Nøje en ny Staalafbrudsproces og denne uundværlige Artikel gælder billig. En Gaandvæver, en Drejer, en Læredreng opfinder de Maskiner, som har givet Verden en ny Bevækmst. En ung Amerikaner, som arbejder paa en Mississippidamper, ser, at der bliver folgt Mennesker paa et Slavemarken. Han sværges, at han skal gøre Ende paa dette Uvæsen. Han vier sig helt til sin Mission, og han faar Slaveriet ban- løst fra hele den civiliserede Verden.

Og paa den Maade kunde man længe fortælle med at opregne Eksempler paa, at det guddommelige Bud hjaelden kommer til de Riges Paladser eller i de velhavende Borgers Hus. Nidom rører fra et Menneske den heroiske Trang til at give sig hen til det dyreste, at staa-fætte sine Kræfter for at naa det største.

De fleste af dem, jeg har nævnt, havde grove Hænder; de havde gjort tungt Arbejde. Ingen af disse Jødede var rige; alle maatte de jurt fortjene deres Brød. Efter en vis Tid opgav de fleste deres underordnede Arbejde, men kun til Vel for andre.

Alt ærligt og nødvendigt Arbejde skal vi derfor paatage os med Glæde. Selv om produktivt aandeligt Arbejde staar over det grove Skid, saa skal vi ikke glemme, at Fagarbejdet i vore Dage kræver en Forening af Sjærne- og Muskelkraft. En dygtig Gaandvæver arbejder lige saa vel med Hovedet som med Haanden, og naar han bruger Maskiner, er det endog væsentligt Hjernearbejde.

Det fodede Fabrikrum, de trange Værksteder rummer flige Undtagelsesnaturer, som har faaet den guddommelige Mission at løfte Menneskene og at gøre Livet lidt bedre og mere fuldkomment end før.

Fra Arbejdets Hjem er det den Ungdom kommer, som, opvokset i Fattigdom, maa arbejde haardt for at opholde sit Liv. Hos den Ungdom slummer de Kræfter, som skal skabe Fremfritid. De rige har altid bidraget lidt til det; heller ikke i Fremtiden behøver vi at vente noget af dem. De mangler den Spore, som ligger i Nødvendigheden, og de vugger sig uirksomme i deres behagelige Leddiggang.

Det saa galt ud, hvis den fattige tænkte ligedan. Men den menneskelige Natur er nu engang saadan, og derfor fortjener den Undtagelsesnatur, som kommer fra de riges Kredse, dobbelt Ære og Beundring.

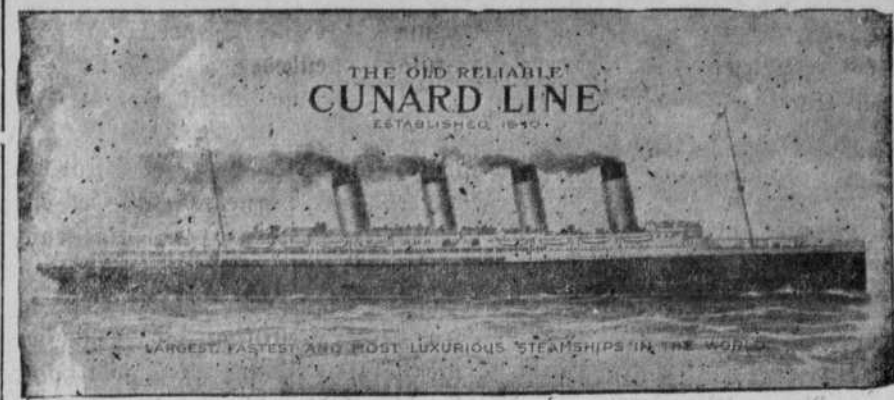
Vort nuværende individualistiske System, som selv frembringer de nødvendige Forere, tillader ingen Jndblanding af Staten. Ingen Slags Kommunisme, ingen almen Lighed, ingen færlig Kommission til først at prøve Undtagelsesnatursens Arav og afgive sin Dom over dem. Alle er fri, fuldstændig fri, kan vælge, hvad de vil, kan følge det guddommelige Raad, som viser enhver hans Plads.

Uligheden mellem Talenterne maa ikke formindkes; alt skulde tjene til at gøre den saa stor muligt. Thi kun ved Forskellen er det, vor Kultur har naaet sin Højde og kun paa den kan Fremtiden bygges op. Fremfritid er Maalet for Tilværelsen; for dets Skyld er vi til. Saadan har det altid været, fra Jorden sknedes og Livet først brød frem. Alid har det højere udviklet sig af det lavere.

Det er den guddommelige Mission for os alle, at vi skal hjælpe med til Fremfritid, for at næste Slægted skal faa bedre Bostedtinger end den forrige.

Enhver af os kan være med her. Enhver kan give til andre den bedste Del af sit Væsen; uden Arav paa Haas og Ære kan han give den Venlighed og Aarlighed.

Stal De rejse?



Billetter til og fra Danmark

med Cunard Linies store, hurtige, sikre og moderne udstyrede Skibe

følges af Danish Lutheran Publ. House,

Blair, Nebraska

Cirkulærer og Oplysninger frit paa Forlangende.

Advertisement for farm land in Nebraska, featuring a portrait of J. W. Smith and text about land availability and immigration services.

Advertisement for Williams County Bank, Williston, N. Dak., including details about subscriptions and capital.

Advertisement for Northern Investment Co., Williston, N. D., offering 6% interest on investments.

Advertisement for Ward County, N. Dak., mentioning land and coal resources.

Large advertisement for books, listing various titles and authors such as 'Den bluge Luther', 'Kraaden og Sandheden', etc.